

LLIBRET: ÒPERA LA MARE DELS PEIXOS

Sobre una Rondalla de Enric Valor

ACTE I

EN UNA CASA AMB UN HORTET

(Representem amb projecció o com vulgueu, veu del narrador)

NARRADOR: *En una casa amb un hortet, prop de la platja de Dénia hi vivia un matrimoni, Jaume i Jordina. No eren ni rics ni pobres, pescaven i treballaven la terra. Tenien una barca nova, una gossa perdiguera i una egua vella. Però no tenien fills, tant ho desitjaven que un dia Jordina somnià que mentre Jaume pescava se li apareixia una dama tota vestida de blanc, el tocà amb la vara de les virtuts i tots els peixos que pescava es convertien en preciosos xiquets rossos.....A l'alba l'home despertà la seua dona...*

DUO LA DAMA VESTIDA DE BLANC

JORDINA

He somiat aquesta nit,
que per fi teníem fills.

JAUME

Teníem fills.

JORDINA

Amb la barca havies eixit
i els portaves amb mi.

JAUME

Potser, dona, el teu desig
ha fet que ho hages vist.
Cert és que eixiré avui
i amb la barca, del mar visc.

JORDINA

Tu estaves al vaixell
i el sòl (juntos:) era ple de nens.
Una dama elegant
tota (juntos:) vestida de blanc
amb la vareta et tocà
i els peixos que vas pescar
en xiquets es van tornar.

JAUME

S'ha fet l'hora ja, estimada

que tornem a la veritat.

JORDINA

Veritat

JAUME

Sóc feliç, (juntos:) ets la meua vida,
res no ens falta per menjar.

Ara vaig pels estris ja
per anar a pescar
i potser torne amb xiquets,
qui ho sap! Ha, ha ha!

(Ix d'escena Jordina. Va fent-se de dia poc a poc, Jaume es dirigeix al port i se'n va a pescar amb la barca. ..)

NARRADOR: Al tall que es feia de dia, Jaume es dirigia al port per eixir a pescar amb la barca. Passà el matí i cap al migdia entrà en una cala i tragué el salabre. Hi notà pes i en traure'l, li aparegué un animal viu, semblant a una anguila gegant de molts colors...

DUO LA MARE DELS PEIXOS

(la mare dels peixos es el coro de niños y efectos Soundcool)

JAUME (Tema tradicional de Dènia)

Passa, què passa, què estira?!
Quin és aquest animal?!
Quin és aquest animal?!

MARE DELS PEIXOS

Què penses fer amb mi?
Si fas el que et dic,
Jo seré el teu profit!

JAUME

La Mare dels Peixos és, la Mare!
Les seues ordres seguiré, seguiré.

MARE DELS PEIXOS

Talla els meus tres caps,
la teua dona n'ha de menjar,
la teua egua i la teua gossa també.
Després, les meues dues cues,
a la teua horta les has de colgar.

JAUME

La Mare dels Peixos
les seues ordres seguiré, seguiré.

NARRADOR: *Jaume tornà a poqueta nit al port de Dénia, arribà a casa, contà el que havia succeït a Jordina i feren tot el que la Mare dels Peixos havia ordenat.*

(Ha passat el temps, Jordina a casa amb els fills i el marit...)

CORS DE XIQUETS

Nou mesos després,
Tots estan contents.
La Mare dels Peixos,
els ha fet profit, fet profit.
Sota la llimera
la màgia ha sorgit
amb dues grans espases
que de les cues han eixit.
La perdiguereta,
ja té dos gossets.
La vella egua negra,
dos cavalls negrets.
I per a Jordina,
dos fills bessonets:
Jaumet i Joan
més bonics que el sol.

ACTE II

INTRODUCCIÓ

NARRADOR: *Passà el temps i Jordina estava a casa amb els fills: Jaumet i Joan. El primer, més aventurer es dedicà a la mar; i el segon, més tranquil, a la terra. Però en tindre 20 anys Jaumet sentí defici i volgué anar a buscar aventures. (La mare com en un apart fa aquesta reflexió en veu alta però Joan l'escolta. També es pot plantejar com que els dos estan junts)*

JORDINA

Quina joia sent
amb els meus dos fills.
Treballadors i valents.
Jaumet molt inquiet,
però Joan tranquil.
Jaumet ja amb vint anys,
intenció té de marxar:
aventures cobeja
i potser trobar promesa.
Jo ho veig tan normal.

JOAN

Mare, Jaumet ara vol
córrer món ell tot sol.
Cavall, gossa i espasa,
també l'acompanyaran.
Jo sé que de l'espasa
benefici en traurà.
Si la meua es queda
sota la llimera
i un mal li arriba
el rovell serà
la vera senyal.
Estigues tranquil·la
el rovell avisa!

(Imatges: Jaumet s'acomiada dels pares i ja sol empen el camí...)

NARRADOR: Era el mes d'abril, Jaumet caminava tranquil per les terres de l'Alcoià però un drac de set caps assetjava les terres i persones del duc Frederic de les Dues Aigües qui, per evitar mals majors, cada dia ofería una persona sortejada entre els habitants de Castalla al drac perquè apaivagara la fam.)

JAUMET

Vull conèixer món.
Vull buscar promesa.
Cercaré per aquí la meua princesa.
Però un drac famolenc la gent té aterrida.
Cada dia es menja un nen o una nena.
Lluitaré amb ell, de nit o de dia.
(Final de l'ària amb xicotet cor a tres Jaumet, Jordina i Joan repetint algunes frases anteriors)

NARRADOR: Arribà el dia que la mala sort li tocà a la bella i jove filla del duc. Aquest, per evitar la mort de la xica, oferí a qui matàs el drac la mà de la seua filla. La casualitat volgué que Jaumet, amb el seu cavall i el seu gos topàs amb el drac, quan aquest intentà atacar-lo Jaumet tragué l'espasa i l'escomenté amb valentia.

(Escena del drac)

JAUMET I COR DE XIQUETS AMB SOUNDCOOL

LLUITA AMB EL DRAC DE SET CAPS

JAUMET

Drac maleït.

Famolenc i despietat.

Ara veuràs!

Jo guanyaré.

Amb una espasa

et mataré.

DRAC (SOUNDCOOL)

Jo venceré

tu moriràs.

On creus que vas?

La meua ira

no acaba mai.

L'espasa màgica.

Ai las! Ai las!

JAUMET

Ara veuràs!

Jo guanyaré.

Amb una espasa

et mataré.

AL CASTELL

NARRADOR: Jaumet tallà les set llengües del drac, per guardar-les com a record. Rentà l'espasa i les llengües, torcà la suor al cavall, acarona el gos i s'encaminà al castell.

(Quan arriba o està arribant al castell Jaumet, Ja al castell, la princesa canta)

PRINCESA

Quin cavaller ha guanyat

aquell drac tan famolenc?

Deu ser un xic ben valent

i ja veig que molt templat.

Jaumet, es diu ell,

sembla bo i honest

Em mira amb amor

I jo em sent atreta

pel seu bell posat.

Jove enamorat

Vine prompte amb mi!
Juntarem les mans,
i després, l'eternitat.

JAUMET

Oh com és de bella
aquesta princesa
amb ella vull viure
per mar o per terra

PRINCESA

El meu pare ha promés
donar-te terres i filla.
Les set llengües que has tallat
són la prova que has triomfat,
són la prova que has triomfat.
Celebrem les noces doncs

JAUMET

Celebrem les noces doncs

PRINCESA

Avui és festa a tota la vila!
(Xicotet duo final Jaumet i princesa repetint “celebrem” i les frases finals)

(Escena del casament)

COR DE XIQUETS

Viuen ara ben contents
Elionor i Jaumet
Jaumet ha arribat a temps!
Sort d'aquests dos joves
que avui són ben feliços.
Però Jaumet és aventurer,
vol conèixer el seu terreny.
La curiositat
i el deure de bon governant
El menen a deixar l'esposa.

ENCONTRE AMB LA BRUIXA, ENCANTERI I

PETRIFICACIÓ DE JAUMET,

VEUS DELS XIQUETS I SOUNDPOOL FENT EFECTES DE LA BRUIXA

NARRADOR: Jaumet agafà el seu cavall, el seu gos i la seua espasa. Cavalcà i cavalcà entre muntanyes, planes i marjals, fins que, atret pels delitosos cants d'unes cadernereres, arribà a una gran casa. Entre remors distingia l'encantadora veu d'una jove fadrina...

BRUIXA ROSELLA

Aquí, passats els ullals,
es pot trobar el meu palau.
Un bo i gran recer de pau
poc després de les marjals.

JAUMET

De qui serà aquest castell?
Amb els seus variats ocells
Quietud hi ha en aquest terreny.

BRUIXA: BRUIXA: ENCANTERI, HIPNOTITZADOR, AMB EFECTES
XIUQUETS I/O SOUNDCOOL

Moltes plantes ufanoses
Ens regalen ombra espessa.
Roses i flors oloroses
duran un valent, de pressa.

[Amb la frase “Roses i flors oloroses” podria aparèixer una serp del roser i hipnotitzar-lo i/o de la rosa que isquera un fum/aroma que produísca l'efecte de torbar a Jaume. O la rosa que en les ombres per les projeccions es convertira en alguna cosa estranya...]

JAUMET:

Es torba el meu pensament
De qui és aquesta veu?

BRUIXA:

Jo sóc Rosella de l'aigua
l'ama d'aquest lloc preuat.
Ara espere un home ardit.
Tu pots ser aquest per mi

JAUMET:

Oh, Rosella, un nom bonic
Sona tan clar i exquisit
Aquest paratge em fa encís.

BRUIXA:

Qui ets tu, jove garrit?
Què t'ha portat fins aquí?

JAUMET:

Sóc Jaume, l'aventurer
El qui ha matat un drac
Vull conèixer nous terrenys.
Però ara em trobe cansat

BRUIXA:

Passeu cavaller, passeu
reposareu a ma casa.

Deixeu ja el vostre gos,
Despreneu-vos de l'espasa.
Passeu, cavaller confiat
i voreu l'ocell parlant.
Ah l'ocell parlant, parlant, ah.

JAUMET:

Gos i espasa deixe
Apressat m'endinse
(una vegada ha passat Jaumet comença a petrificar-se pels peus, i fa signe que no pot moure'ls, la bruixa riu amb riure malvat i burleta)

BRUIXA

(Riu amb riure malvat y burleta, amb rialletes murmuradores efectes
Soundcool)
Ah, cavaller innocent,
cavaller confiat,
t'has deixat encisar
t'he pogut embruixar.
Pobre Jaumet que ara ets
com una estàtua de sal,
estàtua de sal.

JAUMET

Sol petrificat estic, sal
Una bruixa m'ha encisat.
Fetillera i confiat.
Ara sense Elionor visc.
Si el meu germà ho sabés
em vindria a ajudar
Estimada mare, no em sents?
Sol petrificat estic
Pobre com estàtua de sal
Fetillera, ajuda'm Joan
Ara sense Elionor visc
Ah, Ah innocent
ah, i confiat

AAAAAHHHHHH (junts)

(gran final amb so eixordador de la petrificació completa de Jaumet que finalment s'apaga com allunyant-se conforme s'apaguen les llums en escena. Pot ser so de roca que es trenca amb Mplayer speed reduïda, Mtraspose greu i molta reverberació amb VST gratuït reverb)

(Imatges o doble escena, Mentrestant a Dènia la mare comença a preocupar-se.)

NARRADOR: *A Dènia, sens dubte, Jordina va notar el patiment de Jaumet en les seues entranyes. Tenia un mal pressentiment. Alguna mala cosa li passava al seu estimat fill. Joan n'estava segur: l'espasa havia parlat.*

ACTE III

JORDINA

Quin sofriment tinc al cor
per l'aventurer Jaumet,
agosarat com és ell
voldria saber on és.
És estrany que aquest meu fill
no m'informe de res.

JOAN *(Ha escoltat la preocupació de sa mare i va a mirar l'espasa que troba rovellada o apareix abans amb l'espasa rovellada a la mà)*

Ma mare està preocupada.
L'espasa està rovellada.
Una desgràcia ha sofert
el meu benvolgut germà.
L'espasa n'era el senyal, el senyal

JORDINA I JOAN

Una desgràcia ha sofert,
L'espasa n'era el senyal.

NARRADOR: *Joan emprengué camí amb el seu gos i el seu cavall per trobar el seu germà. En pocs dies arribà a Castalla on explicà als ducs i a la princesa Elionor que era el germà bessó de Jaumet. Ells li contaren com havia desaparegut. L'endemà Joan eixí a seguir les passes del seu germà, cap a Onil amb l'espasa, el gos i el cavall.*

Atret pel cant dels ocells arribà a casa la bruixa.

TROBADA DE JOAN AMB LA BRUIXA I DESPETRIFICACIÓ POSTERIOR DE JAUMET:

BRUIXA

Aquí, després dels ullals,
es pot trobar el meu palau.
Variats ocells i arbres vells,
ombra i pau al meu recer.

ENCANTAMENT (PARLAT AMB MURMURIS XIQUETS I EFECTES
SOUNDCOOL)

Roses i flors oloroses,
porten a mi els joves bells.
Donzella fadrina sembla,
mai ningú sospitarà
que sóc una bruixa d'aigua
ja centenària!!

(Risa malèvola)

Al saló de la mansió
cavallers i dames joves
són ara estàtues sens vida.
Al cor duen freda pedra
al cervell marbre glaçat.
Pocs sentiments tindran!

la interrompe el sonido de caballo de Joan que se acerca) Però xisttt, xxt, silenci,
(Hablado)

S'acosta un altre cavaller. (Hablado)

Sembla caut i malpensat, (canta)
però es veu fort i galant.

JOAN:

Quin paratge tan plaent.
Quin palau tan atraient.
Ocells variats i arbres bells
donen pau en aquest recer.
Serà aquí on trobaré
el meu estimat Jaumet?

BRUIXA:

Vine gentil jove,
Tu seràs el meu amic,
La meua veu harmoniosa
us convida sempre a dins,
Passeu voreu l'ocell parlant.

JOAN:

Quina veu tan melodiosa
s'escolta a dins la casa!
Quin refilar dels ocells,
serà allà on és Jaumet?

BRUIXA:

Passeu cavaller cortés,
deixeu el vostre gos,
Passeu cavaller cortés.
despreneu-vos de l'espasa,
deixeu el vostre gos.

(parlat: HIPNOTITZADOR, amb murmuris i efectes xiquets i/o Soundcool)

JOAN:

(intentant espavilar-se de l'embriaguesa de l'encantament)
No puc confiar tan prest
he de trobar l'aventurer!

BRUIXA

Un home sou coratjós
caut i vigilant encara,
passeu, sentireu l'ocell parlant
(tracta desesperadament d'embriugar-ho)

JOAN

(ja totalment alliberat de
l'emruixament)
No,
aquesta veu tan estranya...
Sembla bonica i alhora...
Fa dubtar el seu encant.
Esperaré vigilant,
No deixaré gos ni cavall.
Vareta té, es una bruixa
Jo estic embriugat.
Fidel gos, treu-li-la, allibera'm

BRUIXA:

Ah, ah,
l'ocell deixarà de parlar
(con el coro 1 que repite palabras)
l'ocell, l'ocell (con el coro 1)
Ah, ah, ah (Joan le corta la cabeza)

(L'ESPERIT DE LA BRUIXA EN FORMA DE BALLARINA IX DEL COS D'ELLA,
DESPRÉS LA BRUIXA TORNARÀ EN FORMA DE FANTASMA)

IMATGES: El gos pegà un bot i tragué a rossegons la bruixa. En caure-li la vareta de les virtuts restà sense poder malèfic i aleshores, des de dalt del cavall Joan li tallà el cap i acabà la maleita. Ara sí entrà al palau de la bruixa i hi veié una sala plena d'unes 20 estàtues, eren les persones que la bruixa havia encantat. A Joan li semblà que estaven endormiscades i començà a pegar galtades a les estàtues. Galtada que pegava,

encanteri que trencava i estàtua que cobrava vida. Galtada a Jaumet i aquest cobrava vida).

NARRADOR: Joan pegà un bot i tragué la bruixa. En caure-li la vareta de les virtuts, restà sense poder malèfic. Joan li va tallar el cap i va acabar, per fi, amb la maleïda. Ara sí, entrà al palau de la bruixa i hi veié una sala plena d'estàtues: eren les persones que la bruixa havia encantat. Semblaven endormiscades i Joan els va començar a pegar galtades per despertar-les... Galtada que pegava, encanteri que trencava i estàtua que cobrava vida.

JAUMET

Oh germà estimat,
Com t'he enyorat,
Sent molta emoció
Per vore't de nou.
Has vençut la bruixa
Mai més no podrà
A ningú fer mal.
Així doncs germà
Fem camí al palau.
L'esposa estimada
m'espera a la llar
En farem grans festes
Tu ja les veuràs.
L'esposa estimada
M'espera en la llar.

(abraçava el seu germà emocionat. Tothom tornava a sa casa y els dos germans també ells reprengueren camí al castell).

PRINCESA ELIONOR

Ben alegre avui jo estic,
perqué trobe el meu marit
lliure d'aquell encís
que l'allunyaba de mi.
Germà meu, resta aquí
Perquè també ets gentil.
Busca xicota a Castalla
Bella i digna en trobaràs.
Viu amb nosaltres a la vila
que aquí ben honrat seràs.

JOAN

Princesa, em vols hostatjar
Però jo ja me'n vull tornar.
La mare i el pare, en són el meu grat.
La xica, fadrina que allà he deixat.
Vull cuidar família i terres també.
Treballar la terra serà el meu plaer.
Jo sé que amb mon pare la mar deixarem

La Mare dels Peixos ja ens ha fet la mercè,

TOTS: CORS, SOUNDCOOL, PRINCESA, JAUMET, JOAN JORDINA, JAUME (I L'ESPERIT/FANTASMA DE LA BRUIXA EN UN MOMENT DONAT. SERIA LA BRUIXA VESTIDA DE GRISA AMB PROJECCIONS NEBULOSES DAMUNT I QUE AQUESTA ÉS ELIONOR LA QUE FA Esvair-se el fantasma finalment)

ÉS UN RESUM DE LA HISTÒRIA A MANERA DE CONCLUSION AMB ELS MILLORS MOMENTS DE L'ÒPERA, ON CADA CANTANT TINGA EL SEU MOMENT, INCLOSA LA BRUIXA.

JORDINA

La dama elegant
al meu son
vestida de blanc
una gràcia ens feu

ELIONOR

Jaumet matà el drac

JAUMET

Set llengües ho provaren

JOAN

Jaumet matà el drac

ELIONOR

i les noces celebrarem

JAUMET

les noces

ELIONOR

les noces

JAUMET

les noces

ELIONOR

noces

(entre boires apareix l'esperit de la bruixa)

JORDINA

¡Veieu la malvada bruixa aquí!

BRUIXA (fantasma: ya puede salir en las proyecciones como vieja y fea, reflejando su verdadero yo, aunque en escena salga guapa)

Ah innocents!
Ai confiats!
El malèfic encís
El meu esperit
ha avivat
Que fareu?
Tremoleu!

JAUMET I JOAN
Tremolem?
ara junts lluitarem
mai més no podràs
a ningú embruixar
I el teu esperit
A l'infern tornarem

JAUMET
(Jaumet avança hacia el fantasma con la espada en la mano)
Jo et destruiré!

BRUIXA
Els meus poders
Molt més que abans
Al cor et punyiran
(Li tira raigs o similar en les projeccions i fa gest de tirar-li màgia a Jaumet)

ELIONOR
No!
Sóc Elionor
I el meu amat
defensaré jo

BRUIXA
punyiran

ELIONOR
és cert que tens força
Però jo tinc més dots

BRUIXA
Al cor al cor
El punyiré (a la vez que la siguiente frase de Elionor)

ELIONOR
Les llengües del drac
amb son màgic foc
ara et cremaran.

CORO (parlat)

Els seus poders...

ELIONOR
i per...

COR (parlat)
Molt més que abans

ELIONOR
sempre
t'esvairàs!

COR
al cor al cor

COR
punyiran!

ELIONOR, JORDINA, JAUMET JOAN I JAUME I ELS CORS (A
FRAGMENTS)

Ara junts lluitarem,
Mai més no podràs
a ningú embruixar
I el teu esperit
a l'infern tornarem

Mesclat amb la BRUIXA I CORS
Ah l'ocell parlant, Ah...

ELIONOR, JAUMET, JOAN
Et destruïrem, destruïrem
Son màgic foc

COR 1 I 2, JAUMET, JOAN, JORDINA I JAUME
(Repiten estos versos los coros hablando y cantantes cantando en cresc. y accel.)
Les llengües del drac
amb son màgic foc
ara et cremaran.

BRUIXA
Els meus poders
al cor al cor
(ELIONOR s'uneix als altres ací a "Els llengües del drac amb són...")
et punyiran
ah, ah, ah...

ELIONOR (Y JORDINA)
L'ocell caurà
caurà l'ocell...

(Jordina) ah caurà, ah caurà, ah l'ocell ah

JAUMET, JOAN, JAUME Y COROS (acaban solos la frase que sigue de antes)
¡et cremaran!

BRUIXA, ELIONOR, JORDINA
Ah!

(AQUEST TEXT ÉS EL MOMENT DRAMÀTIC NEGATIU ÀLGID DE TOTA
L'ÒPERA, QUE QUAN DESAPAREIX EL FANTASMA ES FA TRIOMFAL AMB EL
SEGÜENT)

Ah,
salvats som tots
salvats som tots
salvats som tots
salvats som tots

(EN LA MÚSICA ÉS EL MOMENT POSITIU ÀLGID DE TOTA L'ÒPERA)

LA MARE DELS PEIXOS, EIXA DAMA ELEGANT

COR 1
Ah
La Mare dels Peixos
ens feu la mercé
Continuem la vida
amb joia per tots

COR 1, JORDINA
La Mare dels Peixos
oh, eixa dama elegant
al meu somni

CORO 1, JORDINA, JAUME, ELIONOR
Tota vestida de blanc,
La Mare.

COR 1, JORDINA, JAUME
Pares

COR 1, JAUMET, JOAN, JORDINA, JAUME
i fills

COR 1, JAUMET, JOAN, JORDINA, JAUME, ELIONOR
feliços són ja

FIN